جش تولد شکنجه گران برای یک دانشجوی زندانی در زندان اوین

بنا به اخبار رسیده از طرف دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب و با توجه به پیگیری موضوع و تایید صحت خبر از سوی چند تن از فعالان برجسته چپ دانشجویی متاسفانه خبر ذیل با اطمینان کامل از صحت و سقم آن منتشر می شود.

نیروهای وزارت اطلاعات ایران که کنترل بند 209 زندان اوین را در دست دارند در ادامه اجرای انواع روشهای غیر انسانی خود به منظور سرکوب جنبشهای آزادیخواهانه و برابری طالبانه ، به روشهایی روی آورده اند که به گفته مطلعین شباهت نزدیکی به روشهای دو دهه اول حیات جمهوری اسلامی دارد.

بعد از بازداشت سری دوم دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب ، نیروهای وزارت اطلاعات برای گرفتن زهر چشم از زندانیان تازه وارد و به منظور تحقیر آنان اقدام به برپایی جشن تولد برای یکی از دانشجویان می کنند و همه دانشجویان چپ را مجبور به شرکت در این نمایش می کنند.
در میانه این مراسم و در حالی که دانشجویان سعی داشته اند مخفیانه و با نجوا از حال و روز هم مطلع شوند بهروز کریمی زاده و پیمان پیران دو تن از برجسته ترین نیروهای چپ دانشجویی با چشم بند به میان جمع آورده می شوند. با برداشته شدن چشمبند و مشخص شدن چهره این دو زندانی سیاسی موجی از بهت و غم همگان را فرا می گیرد. اوضاع ظاهری و وضعیت جسمانی این دو نفر به قدری رقت اگیز و اسفبار بوده است که تعدادی از دانشجویان بازداشت شده بی اختیار گریه کرده اند. به گفته یکی از دانشجویان دانشگاه تهران هنگامی یکی از دانشجویان زندانی که سعی داشته است در گوش بهروز کریمی زاده به نجوا مطلبی را بیان کند با خنده ی تلخ این فعال دانشجویی روبه رو شده و رو به دانشجوی زمزمه کننده بیان کرده است که قادر به شنیدن نیست و اگر مطلبی دارد در گوش راست وی گفته شود.
دستهای بهروز کریمی زاده تا آنجا که از آستین بیرون بوده مملو از اثر خاموش کردن سیگار بر بدن بوده است و این صحنه وقتی کامل می شود که دانشجویان زندانی متوجه نوع راه رفتن پیمان پیران شده اند.
پیمان پیران تقریبا به جای راه رفتن بر روی زمین می خزیده است و به جای بلند کردن پاها در هنگام گام برداشتن به هر دو پای خود را بر روی زمین می کشیده است. در میانه این به اصلاح جشن تولد پیمان پیران به یکی از دانشجویان دانشگاه علامه گفته است که کف و مچ هر دو پایش بر اثر ضربات کابل مجروح شده است.
متاسفانه به دلیل رعب و وحشت حاصل از فشارهای دهشتناک نیروهای امنیتی ایران بر دانشجویانی که در روزهای گذشته آزاد شده اند هیچ یک از این دانشجویان حاضر به انجام مصاحبه و یا مطرح کردن کامل آنچه که بر آنان رفته است نیست و حتی محکم ترین این دانشجویان در جواب هر سوال از وضعیت زندان و نوع شکنجه ها تنها به گریه کردن اکتفا می کنند.

خبر وضعیت بهروز کریمی زاده و پیمان پیران مربوط به 20 روز پیش بوده و هنگامی مطرح می شود که دو تن از دانشجویان در جلسه ای خصوصی با گریه و نفسهای بریده شده آن را به زبان می آورند و پس از پیگیری شدید تنی چند از حاضران در جلسه و تایید شدن خبر از سوی حاضران در جشن تولد وزارت اطلاعات اکنون به صورت عمومی منتشر می شود. اما متاسفانه این تنها گوشه کوچکی و ناچیز از یک واقعیت تراژیک و تکان دهنده است که شاهدان عینی آن از زیر بار بیان تمام آن شانه خالی می کنند.

از تمامی آزادیخواهان و برابری طلبان جهان درخواست می کنیم نسبت به رفتارهای مغایر با حقوق بشر رژیم جمهوری اسلامی سکوت نکرده و برای آزادی تمامی زندانیان عقیده و بیان که در زندانهای جمهوری اسلامی تحت رفتارهای غیر انسانی به سر می برند تلاش کنند.

« امضاء کتبی 5 نفر از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب محفوظ است »
پخش و تکثیر: کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید)